

[Connie Hedegaard]

man ikke mere ansvarlig af den grund. Problemet med Fremskridtspartiet er bare, at de altid fordrejer den politiske virkelighed over for befolkningen, over for offentligheden.

Hr. Johs. Sørensen og jeg er sådan set ikke så forfærdelig uenige på dette punkt, men hvor ser Fremskridtspartiet flertallet for den rene løsning, som hr. Johs. Sørensen altså mener at vi andre skulle lave? Hvor er flertallet henne?

Tvært imod bare at råbe det ud ad vinduet har vi andre jo faktisk fået bevæget Folketinget til nu at gå ind for reklamer, og vi har fundet en måde at leve med de reklamer på.

Hvis vi skulle følge Fremskridtspartiets rene holdning, så ville vi ende dér, som jeg skitserede i min indledende tale, at der ville blive endnu en hårdknude. Vi ville skyde problemerne endnu længere ud, endnu flere nærradioer ville dø, og endnu flere nærradioer ville akkumulere en stor gæld, som de ikke har skygge af chance for at komme ud af. Fremskridtspartiets holdning ville faktisk føre til, at vi ville få en stadig stigende tendens til, at dette område ville blive monopoliseret f.eks. i arbejderbevægelsens favør, hvad jeg kan forstå hr. Johs. Sørensen ikke er interesseret i.

Så der er jo ikke sammenhæng mellem det, Fremskridtspartiet siger, og den kritik, man så kommer med mod os andre, som dog har fået tingene til at bevæge sig.

(Kort bemærkning).

Johs. Sørensen (FP):

Må jeg være galant og starte med at svare fru Connie Hedegaard.

Det er da rigtigt, at jeg ikke mener, at vi altid kan få alting 100 pct., og det er en total misforståelse, hvis man igen skal til at have folk til at tro, at Fremskridtspartiet er et alt-eller-intetparti. Det er jo ikke rigtigt, det har vi bevist i handling at vi ikke er, og det vil vi altså ikke have siddende på os.

Men det er lige så forkert at tro, at hvis man har et synspunkt, så skal man altid sælge det, og det er det, man er ved at gøre her. Det er en kendsgerning, at så laver man nogle kompromiser, som bliver ødelæggende i en meget, meget lang fremtid for lokalradioerne. Derfor henstiller vi, at vi prøver at få det her lavet sådan, at man ikke tager fra noget, der er godt, og giver til noget, som er næsten ubrugeligt.

Må jeg så sige til hr. Helge Sander, at jeg ikke har forsøgt at prøve at udlægge det sådan; så har du misforstået mig. Jeg har ganske rigtigt citeret dig for det, du har sagt, og så har B.T. fortsat. Jeg kender godt den måde, der skrives aviser på. Men så vil jeg da godt stille dig et helt klart spørgsmål: Tager du afstand fra den artikel, som B.T. har lavet om det spørgsmål, og de synspunkter, som er indeholdt i den?

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Når hr. Helge Sander taler om, at forslaget er udtryk for en aftale, så vil jeg gerne spørge hr. Helge Sander: Hvem indgår i den aftale? Jeg går ud fra, at når regeringen fremsætter et forslag, så er det udtryk for regeringens politik, så regeringen må jo have lavet nogle aftaler. Det vil jeg gerne vide, for det afhænger jo lidt af det, om vi overhovedet har nogen indflydelse på det – så kan jeg jo sige her nok så mange gange, at vi vil forhandle det. Jeg vil gerne have præciseret, hvad det er for aftaler, og hvem der deltager i de aftaler med regeringen.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det er ikke, fordi vores landsformand trænger til hjælp, hr. Johs. Sørensen klarede det jo udmærket. Men fru Connie Hedegaard fordrejede virkeligheden. Hvad er virkeligheden? Virkeligheden er, at tre partier satte sig sammen og aftalte et regeringsgrundlag. Det mindste af de tre partier har altså haft større styrke end både De Konservative og Venstre. Jamen det må da være det, der er virkeligheden, hvis der skal være en lille smule mening i politik.

Fru Connie Hedegaard står heroppe og siger, at hun ønsker frihed i æteren. Det samme har hr. Helge Sander sagt utallige gange, han tager heller ikke helt afstand fra den artikel, der står i B.T. Virkeligheden er, at en afgift på 10 pct. har De Radikale fået de to partier til at sluge.

Virkeligheden er også, fru Connie Hedegaard, at vi ønsker at være med i et forlig om lokalradioerne, men vi må have set på den afgift, og dér kunne vi måske bede om lidt hjælp fra de to store partier, om ikke det var muligt at nå frem til en forståelse.